

Szilágyi Ákos

Húsvéti álom

(1)

számok csupán – de tények-e?
nem ez a dolgok lényege
hanem hogy e jegyben – *Nike!* –
nem győzöl többé győzike.

örömtüzek – de fények-e?
nem számít – halva van szörnyike.
bilincs ha hullik – nincs oka:
Igéről pereg le így *ike*.

bukás bukása – törve nyak.
mi élt – nem él. csak holt anyag.
egy nyekkenés s a nyekkre nyekk:
halál halála – *ennyike*.

(2)

ez egy kicsit kevés
nemlevésben levés –
hej de akkor késő volt már
várta őt a kettős oltár
nevet hová bevés.

egy vers – csak pár szavas! –
Uram jaj ne szivass!
himnusz ide hősének kell
arany trónszék kerekekkel
nem is egy vers – *szuvas!*

ne kapard a falat! –
minden félbe marad
te is én is – *felek* félben –
mi nem él kinn – tovább él benn –
égen csillag halad.

Szó ne feledd szavad!
minden török-szakad –
rúdja kinek áll kifele
mindenki az ő ügyfele –
éjjel-nappal arat.

(3)

semmiképpen nem tudom
bár lehet hogy mégis:
van-e otthon habszifon? –
merthogy ez a kérdés.

kérdés kérdés – de rázós!
s nincs rá sehol válasz.
ezért olyan alázós
mint betét ha száraz.

kérdés kérdés – de miért?
jobban mondva: mér is?
mér is-mér is? magadér'! –
ha ez még itt kérdés.

ottava és tercina –
tavon-a-lud-átusz –
átvágva a perc ina
köldököt néz lótosz.

nem rágódom csak látom
nem elég három sor
keresztrímnek halálom –
nem is vers ez – talk-show!

talk-show! talk-show! – létszonett.
se vége se hossza.
és ez ő – az Eszement! –
idő viszi-hozza.

íme hát a léthurok
fejet rajta átdug.
élesednek konturok
teljesül az átok.

általában nem vagyok –
ez itt most kivétel.
kihunynak az alanyok.
idő van! s nincs B-terv.

(4)

itt-ott nyomot hagyunk –
de ügyesek vagyunk! –
de csak hogy te bottal üthesd
a nyomunkat s elfeledhess
de addig is – *igyunk!*

de addig is – legyünk!
ez legyen az ügyünk!
egy az ügy és egy az ügyfél
ennél több egy helyre nem fér –
dünnyögött a fegyőr.

hol meleg hol hideg –
ember tiszta ideg
nem érti mi ez a *cauchmar* –
ráförmednek fentről: „kuss már!
ne provokáld eget!”

ne okoskodj sokat.
ne keress okokat.
ki nem keres nem is talál
s nem találja őt a halál –
csupán verssorokat.

(5)

jaj de szép kis jéghegy!
felém halad mintegy –
mi vagyok én? a Titanic?
elsüllyedni aki tanít
nincs ily hajó még egy!

hát akkor csak süllyedj!
légy ami vagy – védjegy!
mint a rendszer úgy süllyedsz el
közelebb jön minden perccel
sorstól rendelt véged.

tanulságos jéghegy!
nincsen ilyen még egy!
ria-ria-Kárpátia! –
mentésére siet fia
és más körülmények.

nem jéghegy – jégkorszak!
kilátások? – rosszak!
az jár jól aki nem lát ki
kit a nép hősnek kiált ki
s végül a Gonosznak.

(6)

ki gondolta volna
miből lesz a holnap
miből lesz a cserebogár
kit az egész világ csodál
aztán elhantolnak.

hiába sírt: „még ne!” –
csak ez lett a vége.
kapálózott nyolc kis lába
úgy szállt fel a kupolába
magyarán: az égbe.

így lett világhírű –
vezérek közt ürű.
aranyeső – koronája.
a többit a nemzet állja –
állnak a sír körül.